

Nr 113

Av herrar Gustavsson i Alvesta och Larsson i Borrbby, *angående fria resor för vissa handikappade.*

(Lika lydande med motion nr 76 i Första kammaren)

Ett stort antal handikappade barn och ungdomar befinner sig på institutioner för vård, behandling och utbildning. Det är angeläget att de under den tid de vistas på institutionen kan hålla kontakten med hemmet och de anhöriga. Föräldrakontakten är under de aktuella åren för de flesta av mycket stort värde. Man torde också kunna konstatera en närmare kontakt mellan föräldrar och barn med handikapp än vad som annars är vanligt.

Det är även angeläget att föräldrarna och andra vårdnadshavare kan hålla kontakt med dem som på institutionen har hand om vården av barnen och ungdomarna. I lika stor utsträckning som man inom det allmänna skolväsendet strävar efter goda kontakter mellan hem och skola är det i detta sammanhang viktigt med kontakter föräldrar—vårdare.

Genom riksdagens beslut i samband med behandlingen av propositionen nr 75 år 1965 har möjligheterna till fria resor för besök i hemorten utvidgats. Sålunda får den handikappade, om han vistas på vissa institutioner, rätt till en fri resa per månad för besök i hemorten. Viss möjlighet till fria resor för föräldrar eller annan vårdnadshavare vid besök på den institution där barnen vårdas finns också.

Då kontakterna mellan föräldrar och barn är av stor betydelse anser vi antalet fria resor vara alltför knappt tilltaget. Detta framhölls också från vårt håll vid föregående års riksdagsbehandling av frågan. Den handikappade bör få möjlighet till två fria resor per månad för besök i hemorten. Föräldrarna, annan vårdnadshavare eller närstående bör kunna beredas fria resor i samma utsträckning vid besök på institutionen i de fall då den handikappade inte utnyttjar sina möjligheter att besöka hemmet.

För en del av de handikappade som vistas på institutioner finns av olika anledningar inte möjlighet att besöka ett eget föräldrahem. Orsaken kan vara att ett sådant saknas eller att det ligger på alltför stort avstånd från institutionen. Det skulle för dem vara av stort värde om de, då andra barn gästar sina hem, kunde få besöka familjer där de kunde få del av den gemenskap som finns i ett hem. Det finns hem där man kan och vill ta emot dem. Föräldrarna i dessa hem skulle kunna fungera som fadderföräldrar. Detta torde i viss utsträckning redan förekomma. Ekonomiska skäl kan emeller-

tid lägga hinder i vägen genom att resorna är för dyra. I princip borde den handikappade kunna få resa varje gång ett miljöombyte skulle förbättra hans hälsa. Därför borde samma möjligheter till fria resor som vi föreslår för resor till och från föräldrahemmet gälla för resor till och från s. k. fadderhem av det slag som ovan beskrivits.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag om utvidgning av möjligheterna till fria resor för handikappade barn och ungdomar som vistas på institutioner i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 20 januari 1966

Rune Gustavsson
i Alvesta

Einar Larsson
i Borrby

Nr 114

Av herr Persson i Tandö m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar om anslag till arbetarskydd.

(Lika lydande med motion nr 73 i Första kammaren)

Stockholm den 20 januari 1966

Olof Persson

Ingvar Svanberg

V. Wikner
